

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Záviskou v právní věci žalobce **R. K.**, zastoupeného Mgr. Petrem Miketou, advokátem se sídlem Jaklovecká 1249/18, Ostrava-Slezská Ostrava, proti žalovanému **Ministerstvu práce a sociálních věcí**, se sídlem Na Poříčním právu 1/376, Praha 2, k žalobě proti rozhodnutím žalovaného ze dne 20.5.2015 č.j. MPSV-UM/12703/15/4S-MSK a č.j. MPSV-UM/12817/15/4S-MSK o nároku na dávky pomoci v hmotné nouzi

t a k t o:

- I. Žaloba **se z a m í t á .**
- II. Žádnému z účastníků **se n e p ř i z n á v á** náhrada nákladů řízení.
- III. Odměna advokáta **Mgr. Petra Mikety** se určuje částkou **1.573,- Kč**. Tato částka bude vyplacena z účtu Krajského soudu v Ostravě do 60 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.
- IV. Česká republika **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I.

[1] Žalobci nebyly přiznány dávky pomoci v hmotné nouzi, a to příspěvek na živobytí a doplatek na bydlení, z důvodu nedoložení potřebných dokladů.

[2] V zákonné lhůtě podal žalobce u zdejšího soudu žalobu proti oběma v záhlaví označeným rozhodnutím žalovaného správního orgánu, ve které uvedl, že správní orgán již dříve nutil jeho manželku k informacím o synovi, na což neměl nárok, a bylo to nezákonné. Manželka tak pod hrozbou údaje dodala. Syn sice vydělá kolem 9.000,- Kč, avšak splácí kolem 5.000,- Kč, přesto žalovaný započítal neexistující výši příjmu, a tak mají méně, než činí životní minimum. Tím, že příjem syna žalovaný správní orgán započítal, tak jej odkázal na příjem 2.830,- Kč. Dále vytkl správnímu orgánu, že požadoval přehled plateb za elektřinu přesto, že tímto přehledem se nic nedokazuje, toto je zjiitelné ze SIPA. Nesouhlasil s názorem správního orgánu, že do nákladů za bydlení nelze započítat výši hypotéky, která činí 8.000,- Kč. V důsledku postupu správního orgánu dochází k narůstání dluhu na splátkách hypotéky. Navrhl zrušit napadená rozhodnutí.

[3] Soud vyhověl žádosti o ustanovení advokáta usnesením zdejšího soudu ze dne 10.8.2015 č.j. 20Ad 40/2015-19, před vyloučením věci k samostatnému projednání (usnesení ze dne 7.9.2015 č.j. 20Ad 40/2015-24).

[4] Žalovaný k žalobě dne 21.10.2015 zpochybnil důvodnost žaloby, podrobně se k žalobě vyjádřil, přičemž vyjádření koresponduje s o odůvodněním napadených rozhodnutí. Navrhl žalobu zamítnout.

[5] Účastníci souhlasili s rozhodnutím věci bez ústního jednání.

II.

[6] Napadeným **rozhodnutím ze dne 20.5.2015 č.j. MPSV-UM/1270315/4S-MSK** žalovaný podle ust. § 90 odst. 5 správního řádu odvolání zamítl a rozhodnutí správního orgánu I. stupně Úřadu práce ČR – Krajské pobočky v Ostravě ze dne 23.3.2015, č.j. 9378/2015/ODR, kterým byla dle ust. § 49, § 61 a § 67 zákona č. 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi, nepřiznána dávka příspěvek na živobytí, potvrdil. V odůvodnění žalovaný zdůraznil, že žádost o dávku **příspěvek na živobytí** byla podána dne 26.11.2014. Do žádosti uvedl jako společně posuzované osoby manželku I. K. a syna J. Z úřední činnosti bylo zjištěno, že odvolatel je veden v evidenci uchazečů o zaměstnání u úřadu práce a je invalidní v I. stupni, kdy pobírá invalidní důchod ve výši 8.282,- Kč. Má zvýšené náklady na dietní stravování. Manželka odvolatele je v evidenci uchazečů o zaměstnání u úřadu práce s nárokem na podporu v nezaměstnanosti. Rodina bydlí v rodinném domě, ve kterém mají trvalé bydliště i syn R. K. a dcera J. K. Z tohoto důvodu byla odvolateli zaslána výzva, kterou odvolatel převzal dne 23.12.2014.

Prvoinstanční správní orgán ve výzvě uvedl, že z centrální databáze bylo zjištěno, že syn R. a dcera J. mají stále trvalé bydliště na adrese V. 185, Odry a v žádosti o příspěvek na živobytí nejsou uvedeni. Vzhledem k tomu je nutné doplnit do žádosti chybějící údaje. Pokud syn a dcera žijí ve společné domácnosti, je nutno doložit pracovní smlouvu, doklad o výši měsíčních příjmů nebo potvrzení o registraci v evidenci uchazečů o zaměstnání s rozhodnutím o přiznání nebo nepřiznání podpory v nezaměstnanosti a vyplněné prohlášení o celkových sociálních a majetkových poměrech. V případě, že syn a dcera nežijí ve společné domácnosti, je nutno doložit doklad prokazující tuto skutečnost. Dále prvoinstanční správní orgán požadoval doložit rozpis záloh elektrické energie na rok 2014/2015 a doklady o výši nákladů za služby spojené s užíváním bytu. Požadované skutečnosti byl odvolatel povinen doložit do 8 dnů ode dne oznámení výzvy. Ve výzvě byl upozorněn, že v souladu s ust. § 49 odst. 5 zákona o pomoci v hmotné nouzi, pokud nesplní povinnost, kterou úřad stanovuje ve výzvě, může být žádost o dávku zamítnuta. Na výzvu odvolatel nereagoval a požadované skutečnosti ve stanovené lhůtě neosvědčil. Povinností žadatele o dávku pomoci v hmotné nouzi je uvést všechny osoby společně užívající byt či dům. Prvoinstanční správní orgán z úřední činnosti zjistil, že jsou k trvalému pobytu v domě odvolatele přihlášeny jeho další dvě děti R. a J.K. Pro správné posouzení nároku na dávku a její výši je nutno stanovit okruh společně posuzovaných osob. Dle ust. § 4 odst. 1 písm. c) zákona o životním a existenčním minimu se společně posuzují rodiče a zletilé děti, pokud tyto děti společně s rodiči užívají byt a nejsou společně posuzovány s jinými osobami. Pokud tedy syn R. a dcera J. společně s odvolatelem bydlí v jedné domácnosti a nejsou společně posuzováni s jinými osobami, tvoří společně s odvolatelem, jeho manželkou a synem J. okruh společně posuzovaných osob. Při posuzování nároku na dávku pomoci v hmotné nouzi se posuzují příjmy a sociální a majetkové poměry dalších společně posuzovaných osob. Z uvedeného důvodu je prvoinstanční správní orgán oprávněn zjišťovat, které osoby společně užívají dům odvolatele a požadovat doklady týkající se těchto osob. Odvolatel při podání žádosti o dávku doložil, jak sám uvádí, inkasní lístek a daňový doklad o úhradě propanbutanové láhve ve výši 700,- Kč. Z uvedených dokladů však není zřejmé, v jaké výši má odvolatel stanoveny náklady na elektrickou energii. Ve zmiňovaném inkasním lístku jsou uvedeny pouze platby za rozhlas a televizi.

[7] **Rozhodnutím ze dne 20.5.2015 č.j. MPSV-UM/12817/15/4S-MSK** žalovaný podle ust. § 90 odst. 5 správního řádu odvolání zamítl a rozhodnutí správního orgánu I. stupně Úřadu práce ČR – Krajské pobočky v Ostravě ze dne 23.3.2015, č.j. 9384/2015/ODR, kterým byla dle ust. § 49, § 61 a § 67 zákona č. 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi, nepřiznána dávka **doplatek na bydlení**, potvrdil. V odůvodnění žalovaný uvedl, že do žádosti žadatel uvedl jako společně posuzované osoby manželku I. K. a syna J. Z úřední činnosti bylo zjištěno, že odvolatel je veden v evidenci uchazečů o zaměstnání u úřadu práce a je invalidní v I. stupni, kdy pobírá invalidní důchod ve výši 8.282,- Kč. Má zvýšené náklady na dietní stravování. Manželka odvolatele je v evidenci uchazečů o zaměstnání u úřadu práce s nárokem na podporu v nezaměstnanosti. Rodina bydlí v rodinném domě, ve kterém mají trvalé bydliště i syn R. K. a dcera J. K. Z tohoto důvodu byla odvolateli zaslána výzva, kterou odvolatel převzal dne 23.12.2014. Prvoinstanční správní orgán ve výzvě uvedl, že z centrální databáze bylo zjištěno, že syn R. a dcera J. mají stále trvalé bydliště na adrese V. 182,

O. a v žádosti o doplatek na bydlení nejsou uvedeni. Vzhledem k tomu je nutné doplnit do žádosti chybějící údaje. Pokud syn a dcera žijí ve společné domácnosti, je nutno doložit pracovní smlouvu, doklad o výši měsíčních příjmů nebo potvrzení o registraci v evidenci uchazečů o zaměstnání s rozhodnutím o přiznání nebo nepřiznání podpory v nezaměstnanosti a vyplněné prohlášení o celkových sociálních a majetkových poměrech. V případě, že syn a dcera nežijí ve společné domácnosti, je nutné doložit doklad prokazující tuto skutečnost. Dále prvoinstanční správní orgán požadoval doložit rozpis záloh elektrické energie na rok 2014/2015 a doklady o výši nákladů za služby společné s užíváním bytu. Požadované skutečnosti byl odvolatel povinen doložit do 8 dnů ode dne oznámení výzvy. Ve výzvě byl upozorněn, že v souladu s ust. § 49 odst. 5 zákona o pomoci v hmotné nouzi, pokud nesplní povinnost, kterou úřad stanovuje ve výzvě, může být žádost o dávku zamítnuta. Na výzvu odvolatel nereagoval a požadované skutečnosti ve stanovené lhůtě neosvědčil. Povinností žadatele o dávku pomoci v hmotné nouzi je uvést všechny osoby společně užívající byt či dům. Prvoinstanční správní orgán z úřední činnosti zjistil, že jsou k trvalému pobytu v domě odvolatele přihlášeny jeho další dvě děti R. a J. K. Pro správné posouzení nároku na dávku a její výši je nutno stanovit okruh společně posuzovaných osob. Dle ust. § 4 odst. 1 písm. c) zákona o životním a existenčním minimu se společně posuzují rodiče a zletilé děti, pokud tyto děti společně s rodiči užívají byt a nejsou společně posuzovány s jinými osobami. Pokud tedy syn R. a dcera J. společně s odvolatelem bydlí v jedné domácnosti a nejsou společně posuzováni s jinými osobami, tvoří společně s odvolatelem, jeho manželkou a synem J. okruh společně posuzovaných osob. Při posuzování nároku na dávku pomoci v hmotné nouzi se posuzují příjmy a sociální a majetkové poměry osoby, která žádá o dávku, společně s příjmy a sociálními a majetkovými poměry dalších společně posuzovaných osob. Z uvedeného důvodu je prvoinstanční správní orgán oprávněn zjišťovat, které osoby společně užívají dům odvolatele a požadovat doklady týkající se těchto osob. Odvolatel při podání žádosti o dávku doložil, jak sám uvádí, inkasní lístek a daňový doklad o úhradě propanbutanové láhve ve výši 700,- Kč. Z uvedených dokladů však není zřejmé, v jaké výši má odvolatel stanoveny náklady na elektrickou energii. Ve zmiňovaném inkasním lístku jsou uvedeny pouze platby za rozhlas a televizi. Dle zákona o pomoci v hmotné nouzi je k žádosti o doplatek na bydlení nutno doložit mimo jiné rovněž doklad o výši úhrady za dodávku elektrické energie. Výše záloh za elektrickou energii jsou stanoveny při podpisu smlouvy o dodávce elektrické energie, případně při vyúčtování elektrické energie je součástí vyúčtování také rozpis plateb na další období.

III.

[8] Ve věci dávky v hmotné nouzi příspěvku na živobytí z obsahu správních spisů bylo zjištěno, že správní řízení bylo zahájeno žádostí o příspěvek na živobytí ze dne 26.11.2014. V žádosti žalobce do části „ostatní společně posuzované osoby“ uvedl manželku I., syna J. Dále předložil fotokopii platby za poplatky ČT a ČRO za říjen 2014 v celkové výši 180,- Kč a fotokopii paragonu na LPG ze dne 25.11.2014 ve výši 700,- Kč. Na třech tiskopisech prohlášení o celkových sociálních a majetkových poměrech ze dne 26.11.2014 žalobce uvedl, že nemovitost sloužící k bydlení má hodnotu 1.100.000,- Kč a zahrada je o výměru 800 m², totéž uvedl ve vztahu k manželce. Na tiskopisech doklad o výši měsíčních příjmů za měsíc srpen až říjen 2014 ke své osobě uvedl, že

měsíční příjem činí 8.282,- Kč, manželčin příjem v srpnu činil 4.988,- Kč, v září 2014 činil rovněž 4.988,- Kč a v říjnu 2014 4.489,- Kč, syn J., ročník 2004, je bez příjmu. Ve správním spise je založena výzva správního orgánu ze dne 8.12.2014, zaslaná žalobci, o obsahu, aby k žádosti o příspěvek na živobytí, podané dne 26.11.2014, doložil a doplnil údaje ve vztahu k synu R., který má totéž trvalé bydliště s žadatelem za účelem posouzení okruhu společně posuzovaných osob, a totéž ve vztahu k dceři J., dále nechť doloží rozpis záloh elektřiny 2014/2015 a doklady o výši nákladů za služby spojené s užíváním bytu, to vše do 8 dnů ode dne oznámení výzvy. Výzva byla doručena žalobci dne 23.12.2014. Dne 3.2.2015 byla žalobci doručeno vyrozumění o možnosti se vyjádřit k podkladům rozhodnutí. Dne 23.3.2015 správní orgán I. stupně rozhodl nepřiznat příspěvek na živobytí z důvodu nedoložení dokladů potřebných k vyhodnocení dávky příspěvku na živobytí. Proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně žalobce podal u Úřadu práce ČR dne 1.4.2015 odvolání, ve kterém uvedl, že nemůže doložit rozpis plateb za elektřinu, neboť tento nemá k dispozici a správní orgán není oprávněn se domáhat údajů o jeho dětech.

[9] Ve věci dávky doplatku na bydlení z obsahu správních spisů bylo zjištěno, že správní řízení bylo zahájeno žádostí podanou na úřadu dne 26.11.2014. V žádosti žalobce do části „ostatní společně posuzované osoby“ uvedl manželku I. a syna J. Ve správním spise je založena výzva ze dne 8.12.2014 zaslaná žalobci o obsahu, aby k žádosti o doplatek na bydlení podané dne 26.11.2014 doložil a doplnil údaje ve vztahu k synu R., který má totéž trvalé bydliště s žadatelem za účelem posouzení okruhu společně posuzovaných osob, totéž ve vztahu k dceři J., dále nechť doloží rozpis záloh elektřiny 2014/2015 a doklady o výši nákladů za služby spojené s užíváním bytu, to vše do 8 dnů ode dne oznámení výzvy. Výzva byla doručena žalobci dne 23.12.2014. Dne 3.2.2015 bylo žalobci doručeno vyrozumění o možnosti se vyjádřit k podkladům rozhodnutí. Dne 23.3.2015 správní orgán I. stupně rozhodl nepřiznat doplatek na bydlení z důvodu nedoložení dokladů potřebných k vyhodnocení nároku na předmětnou dávku. Proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně žalobce podal u Úřadu práce ČR dne 10.4.2015 odvolání, ve kterém uvedl, že nemůže doložit rozpis plateb za elektřinu, má k dispozici jen SIPO, které na úřad předložil a toto si pracovnice ÚP okopírovala. Pokud se týká údajů jeho dvou dalších dětí, z důvodu ochrany osobních dat není správní orgán toto požadovat.

IV.

[10] Po přezkoumání skutkového a právního stavu v rozsahu ustanovení § 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen s.ř.s.), dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná.

[11] V ust. § 49 odst. 1 zákona č. 111/2006 Sb. je dána povinnost žadateli o dávku pomoci v hmotné nouzi osvědčit skutečnosti rozhodné pro nárok na dávku, její výši nebo výplatu a na výzvu se osobně dostavit k příslušnému orgánu pomoci v hmotné nouzi, nebrání-li tomu těžko překonatelné překážky, zejména zdravotní stav. Podle odst. 5 nesplní-li osoba uvedená v odst. 1 až 4 ve lhůtě stanovené příslušným orgánem povinnosti uvedené v odst. 1 až 4, může být po předchozím upozornění žádost o dávku zamítnuta, výplata dávky zastavena, nebo dávka odejmuta.

[12] Správní orgán na úseku rozhodujícím o dávkách v hmotné nouzi, v souzené věci konkrétně příspěvku na živobytí a doplatku na bydlení, z centrální databáze zjistil, že na stejné adrese jako žalobce, jeho manželka a syn Jiří, jsou dále hlášeni k trvalému pobytu další dvě žalobcovy děti, a to syn R., nar. X a dcera J., nar. X, přičemž tyto dva jmenované žalobce v žádostech na předepsaném tiskopise neuvedl. Rovněž žalobce nedoložil doklady o platbách elektřiny. Správní orgán jej v obou správních řízení vyzval (doručeno dne 23.12.2014) k doplnění žádostí, přičemž ve výzvách přesně konkretizoval údaje k doplnění s odůvodněním svého požadavku a poučením o následcích nesplnění uložené povinnosti.

[13] Výchozí podmínkou pro nárok na dávky v hmotné nouzi je vždy stanovení okruhu společně posuzovaných osob. Pro nárok na příspěvek na živobytí okruh společně posuzovaných osob se stanoví podle zákona o životním a existenčním minimu, pokud zákon o pomoci v hmotné nouzi nestanoví jinak (viz ust. § 2 odst. 1 zákona o pomoci v hmotné nouzi). Společně se posuzují dle § 4 odst. 1 písm. c) bodu 2. zákona o životním a existenčním minimu rodiče a zletilé děti, pokud tyto děti společně s rodiči užívají byt a nejsou společně posuzovány s jinými osobami. Pro doplatek na bydlení je okruh společně posuzovaných osob shodný jako u příspěvku na bydlení poskytovaný podle zákona o státní sociální podpoře, zák. č. 117/1995 Sb.; podle § 7 odst. 5 zákona č. 117/1995 Sb. za rodinu se považují všechny osoby, které jsou v témže bytě hlášeny k trvalému pobytu; podmínka, aby spolu trvale žily a společně uhrazovaly náklady na své potřeby, se nevyžaduje.

[14] Jestliže si správní orgán z evidence, ke které má úřední přístup, zjistí, že žalobce pro posouzení nároku na dávky v hmotné nouzi neuvedl své dvě zletilé děti mající na téže adrese trvalý pobyt, byl povinen v tomto směru provést šetření a bylo žalobcovou povinností dle § 49 odst. 1 zákona č. 111/2006 Sb. na výzvu ze dne 23.12.2014 reagovat. Žalobce byl v obou výzvách zcela srozumitelně a nepřehlédnutelně poučen o možnosti nepřiznání dávky, jestliže stanovenou povinnost nesplní.

[15] Soud nemůže než zdůraznit, že je povinností správního orgánu zjistit skutečný stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti (§ 3 správního řádu). Při zjišťování skutečného stavu věci v mezích vytýčených podmínek pro nárok na předmětnou dávku zákonem č. 111/2006 Sb. správní orgán nemůže rozhodnout jen na základě žadatelem předestřených informací bez jakéhokoliv vlastního ověření. Soud nespatriil v postupu správního orgánu, který žalobce vyzval k předložení podkladů ohledně dalších osob žijících na stejné adrese jako žalobce, a dokladů o všech výdajích spojených s bydlením, tedy i výdaje za elektřinu, překročení jeho oprávnění. Správní řízení je obecně ovládáno zásadou vyšetřovací a zásadou materiální pravdy. To znamená, že správní orgán musí být aktivní při zjišťování podmínek pro nárok na dávky v hmotné nouzi a nemůže pasivně vyjít jen z údajů předložených žalobcem, který z důvodu svého zájmu, ať již vědomě nebo nevědomě, všechny podstatné informace neuvede. Stejně tak však i žalobce nemůže být pasivní a očekávat aktivitu jen ze strany správního orgánu a musí aktivně plnit povinnosti dané zvláštními zákony, v souzené věci zákonem č. 111/2006 Sb.

[16] Soud přisvědčil správním orgánům, že žalobce k výzvě správního orgánu prvního stupně nedoložil v dané lhůtě doklady rozhodné pro posouzení nároku na obě předmětné dávky hmotné nouze, a proto v souladu s § 49 odst. 5 zákona č. 111/2006 Sb. byly splněny podmínky pro zamítnutí žádosti.

[17] K námitce ohledně nezapočítání hypotéky do nákladů řízení soud uvádí, že tato nemá souvislost s napadenými rozhodnutími, neboť touto otázkou se žalovaný v napadených rozhodnutích vůbec nezabýval, jestliže předmětné dávky v hmotné nouzi nepřiznal z důvodu nedoložení požadovaných dokladů, a tudíž nerozhodl o nároku a výši dávek.

[18] Krajský soud hodnotil nejen napadená rozhodnutí, ale i zákonnost správního řízení, které předcházelo vydání napadených rozhodnutí, dle skutkového a právního stavu k datu vydání napadeného rozhodnutí (§ 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, dále jen s.ř.s.) a v rozsahu žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s.ř.s.) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Žaloba byla zamítnuta dle ust. § 78 odst. 7 s.ř.s.

V.

[19] O náhradě nákladů řízení (výrok II. rozsudku) bylo rozhodnuto dle ustanovení § 60 odst. 1 a 2 s.ř.s., podle nichž má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce neměl v řízení úspěch a úspěšný žalovaný nemá právo na náhradu ze zákona.

[20] Advokátu Mgr. Petru Miketovi náleží odměna za jeden úkon právní služby v částce 1.000,- Kč dle § 7, § 9 odst. 2, § 11 odst. 1 písm. b) vyhl. č. 177/1996 Sb., v platném znění, (převzetí a příprava zastoupení), dále jeden režijní paušál 300,- Kč dle § 13 odst. 1, 3 vyhl. č. 177/1996 Sb.; celkem **1.300,- Kč**. Krajskému soudu je z rozhodovací činnosti ve věcech žalobce, např. ve věci 20Ad 26/2015, známo, že ustanovený advokát je plátcem DPH, proto byla tato odměna zvýšena o 21 %, tedy o **273,- Kč**. Celkem tedy náleží advokátovi částka ve výši **1.573,- Kč**. Tato částka bude vyplacena z účtu Krajského soudu v Ostravě do 60 dnů od právní moci rozhodnutí.

[21] Výrok IV. tohoto rozsudku je odůvodněn ustanovením § 35 odst. 8 věta první za středníkem s.ř.s., dle kterého ustanovenému zástupci hotové výdaje a odměnu za zastupování platí stát.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí č. 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Ostravě dne 27. června 2016

JUDr. Jana Záviská
samosoudkyně